

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Meditatio XXI. De tribus classibus hominum, qui omnes cupiunt salvi fieri,
& de diversa illorum ad hunc finem præparatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

MEDITATIO XXI.**De tribus hominum****Classibus, qui omnes cupiunt
salvi fieri,****Et****De diversa illorum ad
hunc finem præparatione.**

Postquam S. P. Ignatius proposuit Meditationem de duobus vexillis, ut nos ad imitationem JESU Christi animaret; & illam de tribus humilitatis gradibus, ut perspiceremus, quo modo, & usque ad quem perfectionis gradum sequi ipsum velimus; nunc Meditationem de tribus classibus præscribit, ut explorare sinceritatem nostræ voluntatis, & cognoscere vires nostri propositi possimus. Ita appellat hanc Meditationem, quia comparatione trium mercatorum, volentium certam pecuniæ summam Dei servitio applicare; trium ægrorum, cupientium sanitatem recuperare; & trium Aulicorum, desiderantium Principi suo inservire, graphicè depingit diversas illorum dispositiones, qui Deo servire, suamque salutem in tuto collocare volunt. Primis satis est velle; nec enim media arripiunt, & longè minùs ad executionem tendunt. Secundi volunt quidem

adhibere aliqua media, sed illa tantum, quæ ipsis placent; non quæ magis idonea & necessaria sunt ad obtinendum scopum præfixum. Ultimi denique sunt parati ad applicanda omnia media, etsi difficilia ipsis accidant, modo utilia & opportuna judicentur ad assequendum finem, ad quem tendunt. Et hi soli sunt, qui rem agere efficaciter volunt.

PUNCTUM I.

De falsa illorum persuasione, qui sibi imaginantur, se velle sequi Christum, & propriam operari salutem, sine applicatione medicorum.

CONSIDERA: difficile esse, hominem, qui, in sacro secessu, seriò expendit magnas illas & solidas veritates, sibi in eo propositas, de necessitate tendendi ad ultimum finem, & pro sua salute laborandi; de miseris eorum, qui inde deflectunt; de commodo & utilitate illorum, qui per rectam se-

L 2 mitam

mitam decurrunt, & Christum sequuntur, tam certum, tamque peritum, & amabilem Ducem; de securitate viæ, quã ipse nobis stravit, & excellentiã virtutum, quarum exemplõ nobis præluxit; difficile, inquam, esse, hominem talem non habere mentem illustratam, & intellectum convictum splendore tam illustrium veritatum. Atque ideo facile sibi persuadere poterit: detestari se suos errores, & suorum peccatorum horrore percelli: proposuisse se firmiter tutiorem deinceps ingredi viam, & amare virtutes, quas agnovit esse tam præstantes. Cum tamen à sua opinione fallatur, dum sibi imaginatur, quæ mente & animo volvit, etiam in cor descendisse, & contemptum, quo vitia damnat, esse verum horrorem; æstimationem autem, quam de virtute concepit, esse sincerum amorem. Certè justa subest timendi causa, ne se ipsum decipiat, si in his subsistat,

nec

nec manus extendat ad arripienda media, quibus adjutus, ad finem, quem sibi propofuisse videtur, per-tingat. Hæc omnia tantum in men-
te, nondum in voluntate verfan-
tur: aut si voluntas aliquam par-
tem habet, si aliquem averfionis
contra malum, aut amoris pro bo-
no motum elicit; hæc averfio non
erit, nisi leve fastidium, quo per-
niciosos vitii & peccati partus aver-
fatur, non feria & efficax detesta-
tio: hic amor erit quoque tantum
debilis oblectatio de bono, non
sincerus virtutis amor, nec efficax
defiderium fequendi Christum,
& omni cura ad propriam salutem
incumbendi. Ut quis velit fince-
rè & efficaciter finem, necesse est,
ut amplectatur media, quibus ad
illum pervenitur: & hoc est, quod
ifti non faciunt; aut si adhibeant
aliqua media, erunt illa ipforum
genio, non fini, conformia. Hi
tales fimiles funt illi ægro, de quo
S. Ignatius loquitur, qui vult ad-

mittere remedia, non quæ Medicus iudicat sanitati consentanea, sed quæ ipsi arrident: similes illi Aulico, qui vellet servitia præstare suo Principi, non in conflictu periculorum & pulvere militari, sed in aulæ & mollioris vitæ deliciis. Non est autem prudentium ullus, qui censeat, hos tales agere bona fide, & finem seriò & efficaciter velle.

Nónne & ego cogor coram DEO, pari pudore & sinceritate, confiteri, me, huc usque blandienti hoc errore deceptum, mihi ipsi assentatum esse, ac si cogitationem concepissem de procuranda mea salute & perfectione, cum interea neglexerim uti illis mediis, quæ inspiratio Divina, & consilia mei Cōfessarii, & ipsa mea conscientia mihi suggererunt, velut magis propria & necessaria ad salutem meam in tuto ponendam, & ad hauriendum in via perfectionis profectum? Nempe in mentem nunquam re-

Meditatio Vigesima Prima. 247

vocavi illa JESU Christi verba:
Non omnis qui dicit mihi: Domine Domine! intrabit in Regnum Cælorum. Matth. c. 7. v. 21. Spero, mi DEUS, de tua bonitate, facturum te per tuam gratiam, ut emendem errorem, in quo huc usque fui, quem ut agnoscerem, Cælesti tuo lumine effecisti; suppeditaturum mihi etiam animum & vires, quibus de iis mihi mediis prospiciam, quæ, te adjuvante, utiliora cognovero ad procurandam animæ meæ salutem, & ad hauriendum in via perfectionis progressum.

PUNCTUM II.

Falsa hæc persuasio radix est corruptela, & iactura majoris Christianorum partis.

Considera: non esse hominem tam perversi ingenii, qui non dicat, se velle salvari. Nullus Pec-

catorum est tam perfriētæ frontis, ut non aliquoties asserat, se velle converti: nullus tantæ ignaviæ Religiosus, qui non credat, se velle aliquo modo pervenire ad perfectionem. Quia nullus hominum est tam stolidus, tamque sui inimicus, ut se perditum velit. Alterutrum autem ut fiat, necesse est, vel ut velis te salvari, vel ut velis te damnari; nec enim datur medium. Omnes malæ vitæ Christiani, qui utique majorem numerum conficiunt, dici possunt nolle efficaciter converti; omnes Religiosi socordes & ignavi nolle sincerè acquirere perfectionem; quia nulla adhibent vera media: ideo si rem in fundo spectemus, volunt damnari. Itaque hic putridæ farinæ Christianus, qui tantopere protestatur, velle se salvari, suis sibi moribus contradicit, quia nec peccata, nec peccandi occasiones vitat; quia nullum ponit in subigendis indomitis suis motibus studium;

dium; nullam sibi in ulla re vim infert, & , quod consequens est , nulla apta adhibet media, quibus posset ad finem sibi propositum promoveri. Hæc etiam ex pari ratione intellige de Religioso.

Hic error, qui magis ex opere ipso & experientia, quam ex ratiocinatione innotescit, facile apprehenditur, si quis se ipsum inspiciat, & actiones suas examinet. Est autem alius longè periculosior, quia occultior. Et est illorum, qui quidem adhibent aliqua media, quibus finem sibi præfixum assequantur; sed non ea, quæ oportet adhibere, aut certè non magis idonea. Hi in eò graviore periculo versantur, quòd videantur præstare aliquid pro sua salute, & ideo securos se arbitrantur; quia tamen non omnia præstant, quæ deberent, se evidenti sui interitûs discrimini objiciunt. Sic hic homo vult quidem abstinere à frequentando infami hoc loco; sed non

vult discedere ab hoc commercio & negotio, quod ipsi est perpetua peccandi occasio. Ille vult cavere ab illicito hujus Personæ aspectu; sed ut ipsam penitus amplius non aspiciat, impetrare à se ipso non potest, quod tamen ipsi omnino esset necessarium, si quidem & naturæ, & virtutis suæ imbecillitatem consideret. Ille vult quidem dare eleemosynam; sed justum, quod habet, dubium de iniqua alieni boni possessione sibi eximere non sustinet, ne fortè restituere cogatur. Alius vult quidem aliquod temporis spatium precibus, & sacræ lectioni tribuere; sed adire Sacramenta detrectat. Hæc famina vult exercere opera misericordiæ; sed invigilare liberorum educationi, & instructioni domesticorum, quod ex officio, & statûs sui ratione deberet, prorsus negligit. Illa vult quidem abrumperè illecebrosum hoc commercium; sed lusum, & certas a-

ni-

nimi relaxationes, quæ illuc trahunt, deserere non potest. Ista vult quidem accedere SS. Sacramenta; sed se ipsam componere, marito morem gerere, imminuere luxum, & liberioris vitæ blandimenta moderari non vult. Hi tales habent, ut videtur, causam aliquam credendi, quòd damnari nolint; sed cum non agant, quæ pro sua salute agere deberent, propè omnino nihil agunt.

Nihilominus major hominum pars in mundo ita comparata est, etiam illi, qui perquam honesti habentur, & fortè plures, qui intra religiosa claustra vitam degunt. An non, Domine, & ego in hac nave navigo? An non tantò majorem timendi causam habeo, quantò mihi minùs timeo? cum hæc ipsa securitas, qua mihi blandior, fortè erroris & cœcitatæ meæ partus sit, qui periculum celat, & viam mihi adimit, qua illud prævenire, & evitare possem. Hæc

mea negligentia, quæ fecit, ut ufus non fim mediis, quæ tu mihi velut comparandæ salutis meæ aptiora ostendisti; hæc ignavia mea, qua illa rejeci, quæ difficiliora, & inclinationi meæ ac sensibus contraria videbantur; hæc inconstantia, qua dimittere nolui, quæ minùs idonea elegeram, an non satis probant, me nondum efficacem, in agendo salutis meæ negotio, voluntatem habere? An non satis demonstrant, placuisse mihi me ipsum demulcere, & inani ac falsa persuasione lactare, quasi seriò salutem meam quærerem, cum interea, neglectis mediis, illius procurandæ me impotentem redderem? Averte, mi DEUS, hanc calamitatem à me, & cum tu sis Dominus voluntatis meæ, fac, ut illa sincerum & efficax tibi serviendi, atque ita salutis meæ stabilien-
dæ desiderium concipiat.

Vult, & non vult piger. Proverb. 13.

Desideria occidunt pigrum; noluerunt enim quidquam manus eius operari. Proverb. 21.

Non omnis, qui dicit mihi: Domine, Domine! intrabit in regnum Cælorum. Matth. 7.

CONSIDERAT. VII.

De Electione.

I. **E**lectio est admirabile S. P. Ignatii inventum; quod ipse in certam methodum reduxit, cuius nobis regulas præscripsit, per quas circa electionem statûs, aut cuiusvis alterius negotii, de quo deliberare volumus, DEI voluntatem cognoscere, & nos ita præparare possimus, ut agnitam sequamur.

II. Nihil est utilius hoc electionis exercitio; quia nihil est tanti momenti, ac cognoscere, & sequi voluntatem DEI in iis, quæ ad electionem statûs vitæ nostræ pertinent. Ex ea dependet nostra qui-